

Για το ευτράπελον που πράγματι, που
-δυστυχώς- δεν είναι μόνο ευτράπελον.

20.07.09

Α.

Ο κυρ-Νίκος και το κουλούρι

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

αντίκρισε την Κοκκινοσκουφίτσα. Λέγεται, μάλιστα, ότι ο Καραμανλής είχε δώσει στον κυρ-Νίκο αμυδρά υπόσχεση ότι το 2005 θα τον πρότεινε για πρόεδρο της Δημοκρατίας, αναγνωρίζοντας έτσι τις υπηρεσίες που εκείνος του είχε προσφέρει, αλλά και αξιοποιώντας τη γενι-

νη χώρα από τα αδιέξοδα κλπ. κλπ. «Καλώς τα παιδιά», που λέει και ο Αλαβάνος, άσπονδος φίλος του κυρ-Νίκου. Τόσα χρόνια επικεφαλής κόμματος, άκουγε ο κυρ-Νίκος για κεντροαριστερά και εκουγχρονισμό και έφριττε. Τώρα που εκπροσωπεί περίπου την οικογένειά

Ηταν κάποτε ένας πολιτικός που τον έλεγαν κυρ-Νίκο. Αυτός, λοιπόν, ο κυρ-Νίκος ήταν το καύχημα του σοσιαλμωραϊτισμού, το αρχέτυπο του σοσιαλμωραϊτή. Λίγο μετά τη μεταπολίτευση, σοσιαλμωραϊτες αποκάλυνταν ορισμένοι Πελοποννήσιοι πρόην κεντρώοι που είχαν μετατοπιστεί προς τα αριστερά κατά την περίοδο της χούντας (έχοντας πληρώσει την αντιστασιακή δράση τους με βασανιστήρια και φυλακές - για να είμαστε δίκαιοι). Ο όρος υπαινισσόταν το συνδυασμό σοσιαλιστικών και σοσιαλιζουσών απόψεων με την απαραίτητη δόση παλαιοκομματικών πρακτικών και παραδοσιακής μωραϊτικής πονηριάς που τους χαρακτήριζε. Το ίδιο φαινόμενο και τις ίδιες λίγο-πολύ μεθόδους περιέγραφε και ένας άλλος όρος, που τον έμαθα λίγο αργότερα από παλιούς αριστερούς: ο σοσιαλδηληγιαννισμός, από το όνομα του Θεόδωρου Δηληγιάννη, εξ Αρκαδίας ορμώμενου πολιτικού, σύγχρονου περίπου και αντίπαλου του Χαρίλαου Τρικούπη.

Ας γυρίσουμε, όμως, στον κυρ-Νίκο. Μετά από περίπου μία δεκαετία κατά την οποία παρέμεινε στις παρυφές της πολιτικής ζωής και επικαιρότητας, ο φίλος μας έγινε πριν από αρκετά χρόνια αρχηγός κόμματος, και μάλιστα της ασυμβίβαστης, αντισυστημικής (sic), κινηματικής και δεν ξέρω τι άλλο, νεοκομμουνιστικής αριστεράς! Ως αρχηγός κόμματος, λοιπόν, ο κυρ-Νίκος έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να υποσκάψει και να ανατρέψει την κεντροαριστερή κυβέρνηση που ήταν τότε στα πράγματα. Η βοήθεια που έσπευδε να προσφέρει, με κάθε ευκαιρία, στον αρχηγό της αντιπολίτευσης και νυν πρωθυπουργό ήταν εφάμιλλη, ορισμένες φορές, με εκείνη που αφειδώς προσφέρει εδώ και είκοσι περίπου χρόνια στη Νέα Δημοκρατία το ΚΚΕ. Μύδρους και κεραυνούς εξαπέλυε το κόμμα του κυρ-Νίκου, αλλά και ο ίδιος προσωπικά, κατά του Σημίτη, στον οποίο τίποτε θετικό δεν έβλεπε και δεν αναγνώριζε. Έτσι, η μεν Παπαρρήγα αναγκαζόταν να υπερβάλλει εαυτήν για να μην υπερκεραστεί από τον κυρ-Νίκο στο ρόλο του εξαπτέρυγου, ο δε Καραμανλής ξερογλειφόταν και γουργούριζε, όπως ο λύκος όταν, ντυμένος με το νυχτικό της γιαγιάς,

κότερη αποδοχή (;) του κυρ-Νίκου από μερίδα του πολιτικού κόσμου.

Έτοιμος, λοιπόν, να ανοίξει πανιά για το ανώτερο πολιτειακό αξίωμα, αλλά και έχοντας ίσως κουραστεί να ηγείται κομματιδίου που ζούσε με το μπες ψυχή (Βουλή) - βγες ψυχή, ο κυρ-Νίκος αποσύρθηκε από την προεδρία του κόμματός του και... περιμένε. Έλα, όμως, που άλλα βόλευαν τελικά τον Καραμανλή, όταν ήρθε η ώρα της προεδρικής εκλογής!

Ωστόσο, ξεπερνώντας την πικρία της αθετημένης (;) υπόσχεσης, σύντομα ο κυρ-Νίκος δήλωσε και πάλι «παρών», καταφέροντας μάλιστα για μία ακόμα φορά να τους εκπλήξει όλους, και κυρίως τους πρώην συντρόφους του. Πρότεινε, λοιπόν, κυβέρνηση όλων των δημοκρατικών δυνάμεων (ή κάπως έτσι, τελοσπάντων), δηλαδή της κεντροαριστεράς, για να βγει

του και τους συγγενείς του θυμήθηκε πως η χώρα έχει ανάγκη από κεντροαριστερές κυβερνήσεις συνεργασίας. Την πρότασή του, μάλιστα, την επανέλαβε και πρόσφατα, μετά την κρίση που ξέσπασε στον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντάς μου έτσι και το έναυσμα γι' αυτό το κείμενο.

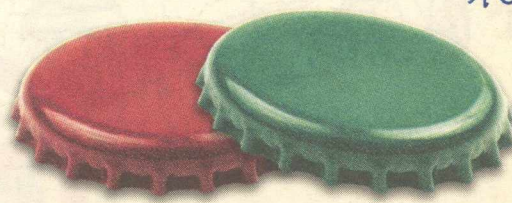
Βρε, τον κυρ-Νίκο! Δεν ξέρω γιατί, αλλά τα τελευταία χρόνια κάθε φορά που διαβάζω δηλώσεις του αυτού του τύπου και του περιεχομένου, θυμάμαι το παλιό, καλό ανέκδοτο με το παιδί, το κουλούρι και την απολογία του παιδερραστή ενώπιον του δικαστηρίου. Αν τυχόν δεν το ξέρετε, ζητήστε από κάποιον παλαιότερο να σας το πει. Είμαι βέβαιος ότι και το ανέκδοτο θα απολαύσετε και τον τίτλο του κειμένου θα «αποκρυπτογραφήσετε», αν υποθέσουμε ότι χρειάζεται αποκρυπτογράφηση. **A**

→ achpappas@hotmail.com

uncool
για οδηγούς

«Athens Voice»

16.07.2009

COOL

για συν-οδηγούς

Μην πίνεις και οδηγείς

«στο καπάκι».

Αν έχεις καταναλώσει αλκοόλ,

προτίμησε τη θέση του

συν-οδηγού.

